

Plan i Arbejdet. Vi havde Lejlighed til ret indgaaende Undersøgelser og fandt, at det var ikke, som det burde være. Man følger naturligvis den slagne Landevej; er man en Gang for mange Aar siden kommet ind paa at anskaffe disse eller hine Ting i Udlandet eller paa andre Fabrikker, bliver man ved med det, man køber bare væk. Vi fandt dog et Par Oaser i Ørkenen her i København. Paa det Værksted, som har med Elektricitetsvæsenet at gøre, fik vi at vide, at Akkumulatorpladerne fabrikerede man selv, og endvidere, at der fandt en Massefabrikation Sted af Genstande, som benyttes til Belysning af Vogne, Stationspladser o. s. v. Vi fik ogsaa opgivet Forholdet mellem Fabrikationsprisen og den tidligere Indkøbspris. Man vil herom finde en Tabel i Udvalgets Betænkning Side 112, hvoraf ses, at man paa de allerfleste Poster har en endogsaa betydelig Fortjeneste; paa een Post er der ingen Fortjeneste, og paa en enkelt er der Tab. Men i det store og hele kan alle disse Ting fabrikeres til en Pris, der er betydelig lavere end Indkøbsprisen i Udlandet. Værkmesteren paa Værkstedet havde taget Initiativet hertil. Naar han skal besørge Tilsynet med Belysningen i Vogne paa en stor Mængde Stationer her paa Sjælland og ligeledes med Belysningen paa Stationer og Stationspladser, maa han have en ret stor Styrke, som hurtig kan sendes ud. Ofte stod han imidlertid med en Mængde Folk hjemme paa Værkstedet uden at have Arbejde til dem, og han fandt saa paa at prøve sig frem med Fabrikation af disse Ting, som er nævnt i Betænkningen, foruden af en Del andre; Resultatet har, som sagt, vist sig at være godt. I et andet af Værkstederne derude — jeg tror for øvrigt det var Vognreparationsværkstedet — fandt vi noget lignende. Ogsaa der havde det vist sig, at man med Fordel kunde fabrikere en hel Del Varer, som man tidligere har købt. Se, saaledes burde det være i alle Værkstederne, men det er, som jeg før sagde, ikke Tilfældet. Værkmestrene kan være meget brave Mænd, paa deres Vis maaske ogsaa meget dygtige, men man følger kun den slagne Landevej, lader det gaa efter de gamle Former. Dette vilde sikkert kunne rettes, hvis man fik praktisk uddannede Folk ind paa Værkstederne med den Opgave at faa Arbejdet i den rette Gænge. Der er for mig ingen Tvivl om, at man kunde fabrikere mange andre Ting med stor Fordel. Skal det gaa som hidtil, sker der intet. Jeg vil da haabe, at

det maa lykkes eventuelt i Udvalget at bibringe den højtærede Minister den Opfattelse, at det vil være en sund og god Foranstaltning at ansætte saadanne Tjenestemænd, og at det vil være rigtigst, at man ombytter Ordet „kan“ med „skal“.

Lovforslagets § 6 lyder saaledes: „Statsbanernes Søfartsvæsen forestaas under Ledelse af Chefen for Trafikafdelingen af en Søfartsinspektør.“ Der har indenfor denne lille Afdeling hersket en stærk Gnidning; der gør sig nemlig ikke saa sjældent indenfor Statsbanerne betydelige Etikettehensyn gældende. Grunden har delvis været den, at Afdelingen har været underlagt to forskellige Direktører. Dels har den sorteret under Trafikdirektøren, dels under Maskindirektøren. Naar der er Gnidning øverst oppe, forplanter den sig ikke sjældent nedefter, og det var ogsaa Tilfældet her. I Udvalget har man, som det vil ses af Betænkningen, været temmelig enig om som foreløbig Foranstaltning at lade Søfartsvæsenet gaa ind under Maskinafdelingen for at faa det samlet under een Afdeling, og man har da anset det for rigtigst, at det blev Maskinafdelingen, der fik Kommandoen over Søfartsvæsenet. Ministeren har ikke ment at kunne gaa ind herpaa, men foreslaar at lægge det under Trafikafdelingen, hvad jeg ikke skal have noget imod. Der var Medlemmer af Udvalget, som mente — det samme har for øvrigt Statsbanernes Udvalg foreslaaet —, at man burde oprette en særlig større Afdeling, men det kan jeg ikke gaa ind paa. Hele Søfartsvæsenet er ikke saa omfattende, at der er Grund til af Hensyn til det alene at oprette en særlig 5te Afdeling under Generaldirektøren. Jeg kan altsaa godt gaa ind paa, at Søfartsvæsenet bliver underlagt Trafikafdelingen, men det forekommer mig, at man burde gøre følgende Tilføjelse til § 6: „og en Skibsmaskininspektør.“ Jeg er nemlig bange for, at den Gnidning, der har gjort sig gældende i den daglige Ledelse af Søfartsafdelingen, ellers vedblivende skal være til Stede. Men i det Øjeblik, man skal gøre en saadan Tilføjelse, maa den Myndighed, som tilkommer hver af de to Herrer, Søfartsinspektøren og Skibsmaskininspektøren, naturligvis bestemte afgrænses, og jeg tror heller ikke, at en saadan Afgrænsning vil være særlig vanskelig. Jeg nævner det kun her, fordi vi maaske kan komme til at forhandle med den højtærede Minister derom i Udvalget, men jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa.

Dernæst skal jeg gøre et Par Bemærk-